

1.
1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

MISCELLANEARUM
JURIDICARUM

DECADES VII.

1627/7

Q U A S

ASPIRANTE DIVINI NUMI-
NIS GRATIA

S V B P R A E S I D I O

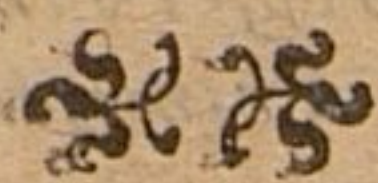
V I R I,

C L A R I S S I M I E T C O N S U L T I S S I M I

D N. SIGISMUNDI *Flach*
U. J. D. ET IN INCLUTA ARGEN-
TORATENSIVM ACADEMIA PROFESSO-
RIS ORDINARIJ PRÆCEPTORIS ET FAUTORIS
sui summâ observantiâ colendi,*Publicæ disquisitioni subijcit*

Addiem 14. Septemb.

IN AUDITORIO MAIORI.

CHRISTOPHORUS FRIDERICUS *Schwalch*
Sedino - Pomeranus.

A R G E N T O R A T I.

Typis JOHANNIS REPPII.

ANNO M. DC. XXVII.

REVERENDISSIMI
ILLVSTRISSIMI
CELSISSIMI
PRINCIPIS
AC
DOMINI
DN. BUGISLAI
EPISCOPI CAMINENSIS
DUCIS STETINI POMERANORUM
CASSVBIORVM
VANDALORVM
PRINCIPIS RVGIÆ
COMITIS GVTZCOVIÆ
DOMINI
IN
LEVVENBURG & BVTOVV
PRINCIPIS AC DOMINI SVI CLEMENTISSIMI
Consiliariis Prudentissimis
MAGNIFICO
STRENO
AMPLISSIMIS
AC
CONSULTISSIMIS
VIRIS

DN. JOHANNI Hagmeister Hereditario in hohem Selschow.
DN. JOHANNI CHRISTOPHORO Schwalenberg. J. U. D.
DN. SEBASTIANO HEMPELIO. J. U. D.

*Dominis suis patronis, affinis, & cognato
summo observantia studio perpetim colendis.
Primitias hasce Academicas*

*In
Animi beneficia recolentis signum & suorum
suorumq; studiorum commendationem
alteriorem*

*Offert ac consecrat
Author Respondens.*

D E O D V C E

T H E S I S I.

Emerè nonnulli culpant illam in Iure nostro positam Iuris divisionem, quâ distribuitur illud in Naturale, Gentium & Civile. Quamvis enim jus absolutè et in se prout solius hominis est, et in bestias rationis expertes non cadit, consideratum, aut naturale solummodo sit, vel Positivum: Relatè tamen & respectu principiorum à quibus primum traxit ortum, rectissimè à juris compositoribus in supradicta tria genera partitum esse statuo.

II.

Naturalia jura esse immutabilia; Positivum autem vel desuetudine vel alia lege latâ mutari posse probat *l. penult. ff. de i. & i. Naturalia* autem intelligo ea, quæ in naturâ & ratione sunt posita, ut et Gentium jus, quod naturali contradistinctum fuit præcedente Thesi, hîc includam.

III.

Dubia hinc oritur quæstio; An tanta consuetudinis sit vis, ut possit vincere legem? Affirmandi rationem suppeditat *l. 32. ff. d. LL. Negandi l. 2. C. Quæ sit long. consuet.* Sed prior tamen sub scribo cum Vigel. in Meth. Iur. Civ. part. 1. l. 1. c. 4. Si scilicet consuetudinem lex scripta præcesserit, & ea quidem lex fuerit specialis; nam generalem vincere nequit, nisi & ipsa fuerit generalis.

IV.

Communis quidem est Dd. opinio, minorem 25. annis in Iudicio procuratorem esse non posse; Verior tamen videtur contraria sententia statuentium, quod minor dummodo 17. compleverit annum, procuratorem in Iudicio rectè agere possit: Idque tali factâ argumentatione à majori ad minus; Qui hac ætate (anno sc. 17. completo) potest postulare, is multò magis procurare: At minor postulare hac ætate nō prohibetur, *l. 1. d. Postul.* Ergo: Majoris connexio fundamento illo nititur Logico; Cui quod plus est licet, ei & quod minus. *l. 21. d. R. I.* Plus autem esse postulare, minus procurare patet ex eo quod prius illud di-

gnitatis sit functio, cum infames ab illo arceantur, posterius autem officium privatum et vile, quo & infames fungi possunt, imò servile ut vocatur in *l. Si quis procuracionem 34 C. d. Decurion.*

V.

Quamvis lege naturæ una omnibus parentibus servanda sit reverentia *l. parentes 6. d. In jus vocando.* Patris tamen vel avi saltem cōsensus in nuptiis filii de Jure Civili necessariò requiritur. *l. 2. l. nuptia 18. d. Rit. nupt. l. nec filium 12. C. d. nupt.* Ita ut contractæ sine patris consensu, copulâ carnali insecutâ, Jure Civili dissolvi possint.

VI.

Matris autem consensus in nuptiis filii, ut quem in potestate non habet *l. 5. C. d. Adopt. §. Fœmina 10. l. eod. nō* requiritur, sicut nec patris in filio filiave emancipatis *l. 25. d. Rit. Nupt.* Nisi sint minores 25. annis, tunc enim licet vidua sit filia, nuptias sine patris, aut si hoc sit orbata, matris & deinceps cognatorum consensu inire non potest. *l. Vidua 18. l. in conjuctione 20. C. d. Nupt.*

VII.

Cum in matrimoniis non modo vinculum civile seu cognatio inspiciatur, sed honestas potissimum etiam naturalis. *l. Semper 43. d. Rit. nupt.* rectissimè puto eas personas quæ sibi invicem parentum liberorumve loco in adoptione sunt, in lineâ rectâ, ne solutâ quidem illâ conjungi posse: Licet enim emancipatione omnia adoptionis jura solvantur *l. penult. C. d. adopt.* manet tamen quædam reverentia erga eas personas, quæ semel lege & jure fuerunt parentes, cujus intuitu nuptiæ inter eas merito prohibentur *§. 1. l. d. Nupt.*

VIII.

Non concubitus sed consensum facere matrimonium, argumento est *l. 31. d. R. I.* Quocirca id etiam in extremo mortis articulo contrahi & sic liberos per hoc legitimari posse non immeritò concluditur, dummodo dotalium instrumentorum confectio, quæ ad effectum legitimationis in nuptiis requiritur, accedat; Cum & aliàs sicut in ambiguis pro dotibus *l. 85. d. R. I.* Sic pro legitimatione tanquam causâ favorabilis sit concludendum.

IX.

l. 77. d. R. I. non videtur ob stare *§. 3. l. Qui testam. tut. dar. poss.* Quod enim ibi Tutoris datio per diem vel conditionis adjectionem
into-

173

intotum vitiari dicitur, id quidem obtinet in tutelâ dativâ ac legitima. *l. tuto 6. §. 1. d. Tutel.* non verò Testamentariâ, quæ certâ formâ à lege non ordinatur, sed arbitrio testatoris cui eam deferre velit, relinquatur: Cum enim provisio hominis tollat provisionem legis, noluit lex de jure, quod habet pater in liberos (quibus ex affectione optime provisurus intelligitur *l. nec in ea. 22. §. ult. ad leg. Iul. d. adult.*) quippiam decerpere, sed ut pro arbitrio tutorem sive pure sive sub conditione, sive in diem, sive ex certo die liberis ordinare possit ei permisit *d. §. 3. 1. Qui restam tut. dar. poss.*

X.

Tutoris datio neque juris dictionis propriè sic dictæ, neque imperii est, sive meri sive mixti, sed ei competit, cui lex vel Senatus consultum vel Princeps eam dandi potestatem specialiter concessit *l. 6. §. 2. d. Tut. l. 1. §. 3. d. susp. Tut.* Sive Juris dictionem is vel Imperium habeat sive nō, ut apertè probat *l. 3. d. Tut. & cur. dat. & l. ubi absunt. 19. ff. eod.* ubi jus dandi tutores decurionibus specialiter & magistratibus municipalibus, qui tamen ea quæ sunt imperii non habent, concessum est: Quin nec proconsuli vel præsidi, qui omnibus post principem majus in provinciis habent imperium, ex suo imperio competit, sed à lege nominatim est concessum; *l. 1. 3. & seq. & Tut. & curat. dat.* quâ concessione opus non fuisset, si jure magistratus illis competeret.

XI.

Juris illa Regula, quâ paria censentur initio consentire vel ex intervallo ratum habere, in tutore non obtinet: Is enim nisi in ipso statim contrahendi actu pupillo author fiat, nihil agit *§. 3. 1. d. Auth. Tut.* cum enim pupillus per se contrahere nequeat *l. 189. d. R. 1. autoritas* tutoris quæ ad ipsius personam integrandam ac quasi legitimandam necessariò requiritur, ab ipso contractus actu dividi non potest.

XII.

Cum curator non personæ sed rebus detur, & ejus officium in solâ rei familiaris, ac negotiorum administratione consistat. *l. 20. d. Rit. nupt. l. 8. C. d. nupt.* Itaque cum Wesenbecio contra communem Dd. opinionem rectè concludo, minorem velut sui Juris, extra judicium respectu personæ contrahere, seque obligare, ut & uxorem ducere absque auctoritate curatoris posse, per *l. puberes 101. d. V. O. dd. ll. d. Rit. nupt. & l. 8. C. d. nupt.*

XIII.

Licet regulariter tutores ob fraudulentam tutelæ administratio-

nem tanquam suspecti removeantur, & infamiâ notentur, aliusque tu-
tor in eorum locum detur *l. 6. C. d. suspect. Tut. §. 4. l. eod.* legitimo ta-
men quamvis dolose versatus sit curator potius adjungitur *l. 9. d. Su-
spect. Tut.* ne famæ ipsius & existimationi per hanc injuriam quicquã
detrahatur. *d. l. 9. d. Suspect. Tut.*

XIV.

Subsidiaria actio quã post factam in bonis dativorum tutorum
eorundemque fidejussorum, cum solvendo non sunt, excussionem, ma-
gistratus à pupillo ejusq; successoribus conveniri potest, ad superiores
magistratus qui imperium habent non extenditur; sed in solos inferio-
res qui exactã satis datione tutores constituunt, competit, & in eorum
heredes quoque datur *l. 1. & seqq. d. Magistrat. conven.*

XV.

Tutores ob dolum saltem non verò culpam remotos fieri famo-
sos propugnabo, idque per expressum textum in *l. ult. C. d. Susp. Tut.*
nō obstante, quod lata culpa dolo æquiparetur; id enim in cōtractibus
quidem procedit, in delictis non æquè, ut apparet ex *l. 7. ff. ad L. Cornel.
d. Sicar.* neque rursus obstante *l. Impuberibus 7. ff. d. susp. Tut.* Quod
enim ibi tutor ob latam culpam removendus dicitur, id, ut rectè inter-
pretatur Wesenbecius, verum quidem est, quo ad remotionem, non
vero infamationem, quæ in materiã odiosã non est extendenda.

XVI.

An ut venandi ita & piscandi jus in alieno sit licitum variæ Dd.
sunt opiniones: Borcholt. cum Cujacio, à partibus stant affirmantium,
quarum opinionem etiam tueri placet: Eadem siquidem piscium qui
qui in alieno stagno sunt, & ferarum quæ in sylva vagantur alienã, hîc
est ratio: Pisces enim non secus ac feræ bestiæ in naturali libertate reli-
cti sunt *l. 3. §. 14. ff. d. acquir. poss.* & propterea cum à nemine posside-
antur & in nullius sint dominio, occupanti cedunt. *facit §. 12. l. d. R. D.*

XVII,

Bonæ fidei possessor qui justo titulo fundum alienum, ab eo quẽ
Dominum credebatur emptum possidet, omnes quidem fructus, ut quo-
rum perceptio possessionem naturaliter sequitur, pleno jure suos facit,
fundo autem à vero Domino ante completam usucapionem evictio,
ad restitutionem extantium, ut qui absque causã apud ipsum futuri
essent, tenetur: Dixi Extantium; consumptos enim licet locupletior sit
factus non restituit, cum jure soli ac quasi Dominij eos lucretur *l. 25. ff.
d. usur.*

d. usur. Quod secus se habet in hæreditatis possessore, is enim etiam consumptos, quatenus locupletior est factus, unà cum hæreditate restituere compellitur. *l. 1. & 2. C. d. Hæred. petit.*

174.

XVIII.

Qui sciens alieno in solo ædificat, nullam adversus Dominum soli impensarum nomine habet actionem *l. 7. §. 12. ff. d. acquir. rer. dom. §. 30. l. d. R. D.* Ita ut ne quidem materiam dissoluto ædificio vindicare possit *dd. ll.* Idque propterea, quia tum juris interpretatione sciens ac volens & animo donandi impensas in rem alienam factas alienasse videtur *fac. l. 27. §. 25. ff. ad L. Aquil. l. 14. ff. d. donat. l. 2. C. d. R. V.* Quæ tamen præsumptio eliditur si contrarium evidenter probari possit, exemplo *l. 29. d. R. V. l. 5. §. 2. d. Dol. mal. & met. except. l. 5. C. d. R. V. l. 6. §. 3. ff. d. Neg. gest.* Alias si is qui impensas fecit, adhuc rem possideat, impensas aut facultatem tollendi quod ædificatum est, per retentionem vel exceptionem doli, domino rem suam vindicanti oppositam consequi potest *l. 38. d. hæred. petit. l. 37. d. R. V. l. 2. §. C. eod.*

XIX.

Actio de tigno juncto, quæ Domino materiæ ad duplum adversus eum qui junxit *l. XII. Tab. agere permissum*, etiam in bonæ fidei ædificatorem competit. *arg. §. 29. l. d. R. D. l. 7. §. 10. ff. d. A. R. D. l. 6. ff. ad exhib. l. 23. §. 6. ff. d. R. V.* Duplex enim actio de tigno juncto à *l. XII. Tab.* introducta est; utraque quidem in duplum: Verum una merè pœnalis quæ datur adversus eum qui malâ fide & sciens tignum alienum junxit. *l. 1. 2. ff. d. tign. junct.* extra quam competunt domino tigni aliæ actiones rei persecutoriæ *dd. ll.* altera mixta quæ adversus bonæ fidei possessorem datur, & actiones concurrentes rei persecutorias consumit *dd. ll.*

XX.

Plus juris in percipiendis fructibus habere bonæ fidei possessorem, quam fructuarium probat *l. qui scit. 25. ff. d. usur. & fruct.* Quamvis enim in eo conveniant, quod omnes uterque lucretur fructus; differunt tamen ratione modi illos acquirendi: Bonæ fidei namque possessor fructus, ut quos jure soli capit, statim percepisse intelligitur, quæ à solo separati sunt. *l. si fructuarius 13. ff. quib. mod. usus fruct.* Fructuarius vero non antè suos fecisse intelligitur, quam si ipse vel ejus voluntate alii eos perceperit, hoc est, à solo separaverit. *l. si ejus 78. d. R. V.* Præterea fructuario mortuo, cum omne jus servitutis cum morte ipsius extinguatur, ad heredem nihil illius juris, ut quod ante perceptionem

nom

non habuit transmittitur, ex ratione *l. 54. d. R. l.* Bona fidei autem possessor cum jure domini ac soli, ut dictum, eos percipiat ad heredem rectè illud jus transfert.

XXI.

Cum nuda Domini voluntas ad transferendam rem per traditionem sit sufficiens *arg. §. 35. l. d. R. D. l. 36. ff. eod.* optimè defendi posse puto, dominium rei traditæ ad accipientem transire, licet in causâ seu titulo translationis error intercesserit, dummodo de re & corpore certi fuerint contrahentes. *l. cum in corpus 36. d. A. R. D.*

XXII.

Servitutum illæ species, quibus in Reales & Personales distribuuntur, non sunt aded contra distinctæ, ut altera in alteram coincidere nõ possit: Nam & iter & actum & viam ac reliquas ferè quæ inter reales recensentur servitutes, posse quoque esse personales apparet *ex l. 6. d. servit. leg. l. 4. d. S. R. P. l. 14. §. fin. d. alim. leg. l. 1. d. usu. & usufr. leg. & simil.*

XXIII.

Cautio in quasi usufructu legato adeo est necessaria, ut illâ omiffa nomen usufructus ferè non mereatur. Cũ enim usufructuarius rebus illis, quæ usu consumuntur legatis uti aliter non possit, nisi simul abutatur, nec fructum earum salvâ corporis substantiâ manente percipere possit, ut Dominium quoque harum rerum in ipsum transeat, necessariò requiritur: sed quia sua res nemini servire dicitur. *l. 5. ff. si usufruct.* ideo quò exitum sortiatur usufructus, legatarius beneficio cautionis usum fructum retinere, heredi autem res legata si non in specie tamen in genere salva manere effectum intelligitur.

XXIV.

Usufructuarium jus utendi fruendi posse alienare & alii concedere statuo: Ita, ut licet effectum nihil differat ab usufructuario, is cui jus illud percipiendi fructus, quovis titulo justo ab usufructuario est constitutum, dum omnes æquè fructus ac usufructuarius, tam ad necessitatem, quam utilitatem lucratur: ratione tamen juris & servitutis, quæ ex personâ usufructuarii, non verò alterius pendenda, & cum morte usufructuarii extinguitur, ut nihil amplius penes alterum remaneat juris, differentiam quandam inter hos manere dubitari non debet. *l. necessario 8. §. ult. ff. d. peric. & comm. rei vend.*

Si de-

Si debitor rem creditori oppignoratam furto surripuerit, tum si Dominus est rei oppignoratae, furti quidem tenetur, res tamen non fit furtiva, nec ejus usucapio impeditur, si postea ad alium bonae fidei possessorem pervenerit, quia Dominus ipse furtum non patitur, sed facit. *l. 19. §. ult. l. 20. ff. d. furt.* Idem est si res oppignorata non sit debitoris propria, sed aliena, bonam tamen fide ab eo possessa; Ita scilicet ut si eam creditori suo furto abstulerit & eam subreptam distraxerit, tunc ea res usucapiri a bonae fidei emptore possit *l. 4. §. 21. ff. d. usucap. l. 5. ff. pro empt.* Quod si verò bonae fidei possessor rem oppignoratam creditori subreptam non distraxerit, sed retinuerit, erit ea furtiva facta, ita ut debitor coeptam ejus usucapionem continuare nequeat, nisi in creditoris potestate fuerit reversa *l. ult. ff. de usucap.*

XXVI.

Bonam fidem ut in usucapione ita & in praescriptione, exaequatis hodie per Imperatorem in *l. unic. C. de usucap. transform.* utriusque iuribus, non per singula momenta inspicitur, sed tempore coeptae usucapionis saltem attenditur, nec mala fide superveniente interrumpi manifestum est. Quod tamen distinctionem quandam recipit. Haeres namque vel alius successor universalis, cum ejusdem cum defuncto reputetur juris, ejusdemque personam representet. *l. heredem 60. d. R. l. rem a defuncto usucapiri coeptam, usucapere, licet alienam sciat, non prohibetur, dummodo defunctus bonam fide ejus nactus fuerit possessionem. l. 2. §. 19. ff. pro empt.* Emptori vero, vel alii successori singulari, nisi ipse quoque rem bonam fide accipiat, tempus usucapionis a venditore coeptae, ut ut is in bonam fide fuerit constitutus, nullo modo prodest. *d. l. 2. §. 17. pro empt.*

XXVII.

Filiusfamilias quamvis testamenti factionem non habeat, mortis tamen causa, patre id specialiter permittente, donare potest. *l. tam is 25. ff. d. mort. caus. donat.* Licet enim quoad effectum ejusmodi donatio pro ultimam habeatur voluntate, quoad essentiam tamen & constitutionem pro conventionem inter vivos finitam habetur, atque contrahere filius, maxime patris consensu non prohibetur. Deinde nec legatis haec donationes per omnia comparantur, cum non ut haec a testamenti factione dependeant, quod & ostendit discrimen illud retentum in *l. si alienam 13. d. mort. caus. donat.* ubi ita donari potest, ut nullo casu dona-

B

ita re-

ta revocari possint, quam legem testator in legatis sibi dicere, ut cu-
jus voluntas ad mortem usque sit revocabilis, nequit. *l. si quis 22. d. le-
gat. 3.*

XXVIII.

Licet maritus in rebus dotalibus verum habeat dominum *l. in
rebus 30. C. d. jur. dot. §. 1. l. quib. alien. lic. vel non.* attamen ne quidem u-
xoris consensu maritus rem dotalem immobilem sive obligare sive a-
lienare potest *l. unic. §. & cum lex 15. C. d. rei uxor. act.* Quod speciale
est, & contra Juris Regulam, quâ dominia voluntate & facto domi-
norum transferri dicuntur, introductum; Cum enim publicam spectet
utilitatem, salvas esse uxoribus dotes *l. 1. ff. solut. matrim.* meritò lex
alienationem earum vel obligationem ne volentibus quidem indul-
gendam censuit *d. l. unic. C. d. rei uxor. act.*

XXIX.

Debitor qui omissis, quæ in *l. Sancimus 25. C. d. admin. tut.* requi-
runtur, solennitatibus, pupillo solvit, ex integro conveniri non potest,
si salva pecunia pupillo extet, vel locupletior exindè factus sit. *l. 4. §. si
quis 4. ff. d. Except. dol. mal.* quamvis enim obligatus reverà maneat, eo-
que sibi imputare debeat, quod conditionem ejus, cum quo contraxit,
ignoravit; attamen cum bona fides idem bis exigi non patiatur *l. 57. d.
R. l. exceptione doli pupillum,* ut qui cum alienâ jacturâ locupletari
velit, ab institutâ actione poterit repellere *d. l. 4.*

XXX.

Fœmina ut in contractibus ita & in omnibus ultimis voluntati-
bus, solo testamento excepto, testis, ex communi Dd. sententia, esse po-
test: Si quidem non tam solennitatis quam probationis gratiâ testes in
ultimis illis requiruntur voluntatibus, ut patet ex *§. ult. l. d. Codicillis.
l. ult. C. d. Fideicomm.* ad hanc autem declarandam mulier adhiberi
non vetatur *l. Qui testamento 20. §. Mulier 6. Qui testam. fac. poss. l. Ex
eo. 18. ff. d. Testib.*

XXXI.

Testamentum ante militiam non jure factum, valere jure mili-
tari, si quis miles in expeditione degens illud valere velle dixerit, pro-
bat *l. Titius 25. l. in fraudem 15. §. 2. ff. de Testam. mil.* Quod tamen non
sic intelligendum, ac si subsequente militiâ, ipso jure confirmetur, (sic
enim obstaret, quod dicitur, vitiosum ab initio tractu temporis & su-
perve-

perveniente aliquo casu non convalescere) sed ut novum aliquod mi-
litis factum interveniat, ex quo utcunque intelligi possit, eum à priori
sententiâ non recessisse, ut apparet *ex d. l. 15. & l. Tribunus 20. §. 1. d. t.*

XXXII.

Filiofamiliâs, qui ex lege suus est heres & quidem necessarius §.
fin. l. de Hered. qual. & differ. à patre jus illud suitatis per exheredita-
tionem non adimitur. *l. ult. ff. vnde legit. cum & ei à patre pupillariter*
substitui, §. 4. l. d. Pupill. substit. ut tutor dari possit, *l. 4. de Testam. tut.* &
obstet nepoti ex se nato, ne ad avi hereditatem admitti, & in locum pa-
tris sui exheredati succedendo, testamentum avi rumpere possit. *l. 9.*
§. 2. ff. d. lib. & posthum. l. 6. pr. d. Injust. rupt.

XXXIII.

Substitutum substituto, substitutum quoque esse & succedere in-
stituto, probat *l. si Titius 27. ff. de Vulg. & pupill. substit.* nec attenditur
temporis ordo, utrum tertius secundo, antequam is instituto substi-
tueretur, fuerit substitutus, sed utraque portio ad ipsum jure pertinet.
l. Coheredi 41. §. 1. eod. Et hæc quidem in vulgari substitutione omni-
modò procedunt, etiamsi substitutus ante institutum decesserit *d. l. 41.*
in pupillari verò non item; in quâ, si substitutus prius quàm institutus
decedat, tertius quidem substituti hereditatem jure vindicat, ad insti-
tuti autem postea mortui portionem non admittitur. *l. penult. ff. d. t.*

XXXIV.

Testamentum jure ac debitis solennitatibus factum, per poste-
rius, nisi id ipsum quoque juris observato tenore, ordinatum, & omni-
bus modis perfectum fuerit, non rumpitur. *arg. §. penult. l. Quib. mod.*
testam. infirm. excepto casu speciali in *l. 2. ff. d. Injust. rupt.* ubi scriptis
in posteriori heredibus, qui ab intestato ad defuncti successionem ve-
nire possunt, cum in priori essent instituti extranei, prius à posteriore,
licet imperfecto, infirmatur, dummodo quinque testes in posteriori
testamento fuerint adhibiti, ut patet *ex l. hac consultissima. 21. §. si quis*
3. C. d. Testam.

XXXV.

Cum lex liberos suos aut institui, aut nominatim, justisque ex
causis testamento insertis, velit exheredari §. *1. l. de Exher. lib. §. aliud*
quoque 3. in Auth. ut cum de appellat. Nov. 115. rectè cum Wesenbecio

concludo, non sufficere debitam lege portionem quoquo modo liberis:
esse relictam, sed requiri, ut si non in totâ hereditate, tamen legitimâ
parte, vel minori (salvâ repletionem) heredes instituantur: Alioqui te-
stamentum, ut contra legis ordinationem factum, penitus annullari,
& ita querelam Inofficiosi, tanquam ultimum remedium, locum hoc
casu habere non posse, cum alio jure; nullitatis videlicet quæstione, te-
stamentum impugnari possit.

XXXVI.

Propugnabo cum Cujacio *per Nov. 18.* etiam fratrum legitimam,
turpibus personis institutis, in trientem hodiè esse mutatam. Cum
enim Imperator omnium portionem augere voluerit, qui de Inofficio-
so olim agere potuerunt, ut universalis illa particula, *in fin. d. Nov.* ad-
jecta, declarat, cur fratres excludi debeant, rationem non video.

XXXVII.

Filius familiars, quamvis aditione opus non habeat, sed ipso jure à
morte patris suus statim fiat heres, ac dominium hereditatis in ipsum
continuetur §. 5. *l. de Hered. quæ ab intest. l. in suis 14. ff. d. suis & legit.*
nō tamen, antequam facto aliquo pro herede se gerat, vel nudis verbis
voluntatem suam de hereditate retinendâ declaret, sicque abstinendi
juri, quod ipsi à Prætore indultum, renunciât, ullis oneribus heredita-
riis implicatur.

XXXVIII.

Quamvis hodie legatorum generibus horumque diversis juribus
sublatis, una eademque omnium sit effecta natura. *l. 6. C. commun. d. le-
gat.* Jus tamen accrescendi, inter legatarios locum æquè non habet.
His enim, si disjunctim à testatore res aliqua legata sit, tota, ut olim in
vindicationis legato, singulis debetur, ideoque alterutro non concur-
rente, collegatarius eam absque onere, jure sui legati capit. *l. unic. §. ubi
autem 11. C. d. Caduc. tollend.* Sin verò conjuncti fuerint legatarii, jus
quidem accrescendi iis non denegatur; *l. Si pluribus 23. d. legat. 1.* nec
fisco, ut olim in Damnationis legato, deficientis pars acquiritur, sed
cum pars tantum ab initio, ob conjunctionem factam, singulis debeat-
ur. *l. plane 34. §. Si conjunctim 9. d. leg. 1.* deficientis pars cum suo one-
re ad collegatarium pertinet, ut patet ex *d. l. unic. C. d. Caduc. tollend.*

XXXIX.

Legatum rei, cujus commercium legatarius non habet, inutile est,
ita ut:

117.
ita ut ne æstimatio quidem legatario debeat §. 4. l. d. Legat. l. 39. §. ult. ff. d. Legat. l. 1. non obstante l. 114. §. Si quid. 5. ff. eod. Loquitur enim ibi Ictus de legato, quod quidem legatarius, ex superveniente aliquo casu (ut hîc notat Borch.) capere non potuit, ejus tamen commercium, ut quisvis alius licitè habuit.

X L.

Cum nemo ex ultimâ voluntate ulterius onerari debeat, quam sit honoratus: l. 1. §. Si is qui 17. ff. ad SC. Trebell. optimo etiam jure defenditur, legatarium rem alienam, à defuncto per fideicommissum alteri relictam, redimere, aut ejus æstimationem præstare non cogi, nisi tantum à testatore acceperit, quantum ad eam redimendam sufficiat, juxta dispositionem l. generaliter 24. §. si quis alienam. 12. ff. d. Fideicommiss. libert.

X L I.

Heres, qui deductâ per fideicommissum quartâ, alteri hereditatem restituit, ipso quidem jure, ut qui juxta regul. l. Ei qui solvendo 88. de Hered. instit. semel heres factus, heres esse desinere non possit, creditoribus & legatariis, si fortè per omnia iis nondum sit satisfactum, manet obligatus, & ab iis, ut cum quibus aditâ hereditate quasi contraxisse videtur, directò potest conveniri, sed oppositâ exceptione SCti Trebelliani, cõtra agentes creditores, derivatis à se in fideicommissarium utilibus actionibus, tutus est, & indemnis à fideicommissario, ut qui effectus factus est heres, servari debet.

X L I I.

Naturales liberi per subsequens matrimonium legitimati, cum omnia suorum nanciscantur jura, & nihil à legitimis differant. l. Cum quis 10. C. d. nat. lib. parentibus, cum liberis ex justo matrimonio procreatis, per omnia æqualiter succedunt: d. l. 10. Nov. 89. Quib. mod. natur. effic. sui. Per rescriptum autem principis legitimati, nullis demum existentibus liberis justis, ad patris successionem admittuntur. Auth. Item sanè. C. d. nat. lib. d. Nov. 89. §. illud tamen 9.

X L I I I.

Successionis illa Prærogativa, quâ fratres utrinque conjuncti, horumque filii, in successione patrum, præferuntur patris & fratribus consanguineis, vel uterinis: Auth. cessante. C. d. legit. hered. Nov. 118. c. si

B 3,

igitur

igitur 3. de Hered. ab intest. venient. non impedit, quò minus in æquali utriusque agnationis sint constituti gradu: Liqueat id exinde, quod privilegium illud ultra fratrum filios ad descendantium neminem porrigatur. d. c. 3. verum pari jure, tam utrinque quam uno latere conjuncti, ad defuncti successionem admittantur, & extra hanc successionis materiam, discrimen illud non attendatur, ut patet ex §. 4. l. d. nupt.

XLIV.

Quamvis ea sit mutui natura, & præcipua, quâ à reliquis, qui re constant, contractibus secernitur, differentia, ut consistere, nisi res fiat accipientis, non possit, eoque accipiens, in genere potius quam specie, eam restituere teneatur. l. 2. ff. d. reb. credit. Nihilominus tamen debitor eam ipsam rem, quam accepit, reddere, (dummodo bonitas ejus non fuerit corrupta) non prohibetur, salvâ manente hujus contractus naturâ, siquidem id inter contrahentes ab initio actum sit, ut pro naturâ huic contractui propriâ, accipiens ad rem eandem in genere restituendam, danti sit obstrictus.

XLV.

Pupillus ex contractu sine Tutoris autoritate celebrato, ne naturaliter quidem obligatur. l. Quod pupillus 41. d. Condict. indeb. l. pupillus 59. d. O. & A. Nisi factus sit locupletior. l. naturaliter 13. d. Condict. indeb. l. si pupilli 66. d. Solut. l. 1. l. 5. d. Auth. Tut. Vel res aliqua ad eum pervenerit l. ult. in pr. ff. d. iurejur. l. 21. ff. ad L. Falc. l. 25. §. 1. ff. Quando dies leg. l. 95. §. 2. de Solut. Quod si per novationem sive delegationem pro alio intercedat, ejus intercessio quidem non operatur quicquam adversus pupillum, nec necessitate ipsum astringit solvendi, sed hoc tantum, ut debitor qui pupillum creditori suo delegavit, ipso jure liberetur §. 3. l. Quib. mod. toll. oblig. promissio verò facta à pupillo novandi causâ, ob præcedentem contractum, ex quo obligatus fuerat pupillus, valet. l. 1. §. 1. ff. de Novat. Ita ut fidejussor, si quis fortè datus fuerit, firmiter obligetur, & in solidum conveniri possit. l. si pupillus 127. d. V. O.

XLVI.

In bonæ fidei quidem negotiis, quin usuræ indistinctè, sive ex morâ, sive pacto, sive stipulatione debeantur, dubium non est: In strictis verò contractibus, quamvis ex morâ regulariter non debeantur, in iis tamen stipulationibus, quæ factum aliquod continent, obligatio post moram ad interesse succedit l. si quis 13. de Re judic. Ex pacto autem strictis

ctis

Etis conventionibus adhibito, usuræ naturaliter debentur. *l. 5. §. 2. d. Solu-
tur. l. 30. ff. de Usur. l. 12. l. 23. C. eod.*

178.

XLVII.

Quamvis in stipulatione conditionali, pendente conditione, dies, neque cesserit, neque venerit. *l. cedere diem 213. de V. S.* attamen cum in stipulationibus non eventus, sed tempus, quo concipiuntur, spectetur. *l. non omne. 144. §. 1. de R. I.* ac conditione existente perindè habeantur, ac si purè factæ essent. *l. Potior est 11 §. 1. ff. Qui pot. in pig. hab.* ideoque stipulatorem quoque contrahendo jus aliquod, quamvis conditionale, ad rem, quam est stipulatus, consequendam, sibi acquirere. *l. Nec emptio 8. de Contrah. empt.* proindeque in heredem illud transmittere, si pendente conditione decesserit, dicendum est. *l. necessario 8. de Peric. & com. rei vend. l. Veteris 13. C. de Contrah. & committ. stipul. cum & nomina ac spem futuræ actionis extraneo vendere vel donare non prohibetur. l. nomina 17. de Hered. vel act. vend. l. spem 3. C. de Donat.*

XLVIII.

Servus, cum ex suâ personâ caput non habeat, sed ex Domini demum personâ jus habeat contrahendi. *l. quod attinet 32. d. R. I. l. non minus 31. de Hered. instit.* Stipulando, Domino indistinctè acquirit *l. si ve ve mihi 15. de Stipul. servor.* Quod in iis quæ in jure consistunt, omnimodò quidem procedit. *l. Quod dicitur 130. de V. O.* In his verò, quæ factum aliquod servi continent, quamvis obligatio Domino acquiratur, ipsum tamen factum stipulatione comprehensum, ut quod est personale, penes servum remanet, & ad Dominum non transit. *l. Qui heredi 44. de Condit. & demonstrat.*

XLIX.

Extraneo neminem posse stipulari, & contractum qui ex personâ contrahentium obligationis initium non sumat, esse inanem, ostendit. *l. Stipulatio ista 38. §. alteri 17. de V. O. & l. quacumq; 11. de O. & A.* Ideoque in stipulationibus cõjunctim factis, cum obligatio ex formâ ipsius conceptæ stipulationis, & naturâ copulæ, inter utrumque dividatur, pars extranei, cui inutiliter stipulatio facta est, stipulatori non accrescit: Idque in certâ quantitate pecuniæ, vel aliâ re quæ facilè & statim dividitur, ita obtinet: Secus est, si res, quæ vel omninò dividi nequit, exemplo *l. 2. §. 1. & seqq. de V. O.* vel difficilius dividi potest, ut fundus &c. in stipulationem fuerit deducta, tum enim stipulatio valet in solidum. *fac. l. 5. ff. comm. præd. l. fundus 64. ff. de Contrah. empt.*

Omninò

L.
Omniñò puto statuendum per *l. omnes C. de contrah. stipul. subla-*
ta in stipulationibus verborum solennitate, firmam esse stipulationem,
quæ quibuscunque congruis verbis, consensu sit contracta, dum-
modo personæ præsentis, & habiles, de re certâ, quæ in stipulatum
deduci possit, sibi acquirendâ, verbis, (non etiam literis, & scripturâ)
præcedente interrogatione & subsequente responsione, consentiant,
aut si factum vel conditio in stipulatione versetur, talia sint, quibus
natura vel lex impedimento non sit.

L I.

Servus quamvis naturaliter cum extraneis, tum ipsi Domino obli-
getur *l. Servi 14. d. O. & A.* pro alio tamen fidejubens, aut alterius no-
vans obligationem, non obligatur *l. Sed etsi servi 20. ff. de Fidejuss. l. in*
persona 30. §. 1. de Pact. nisi cum justam intercedendi causam habuerit,
& in Dominum ejus de Peculio actio detur. *d. l. 30.*

L II.

Cum obligatio fidejussoris sit accessoria principalis. *l. Fidejussor*
16. §. 3. l. Hi qui 34. ff. d. Fidejuss. eoque absque principali obligatione
juxta l. 129. de R. I. consistere nõ possit, rectè quoq; concluditur, eã, nisi
principalis vel civiliter vel naturaliter teneat, omniñò nõ valere. Non
obstante *l. Marcellus. 25. de Fidejuss.* Licet enim ibi mandati actio fide-
jussori, pro pupillo, prodigo vel furioso intercedenti, non competere
dicatur, cum consensu, quo mandatum constat, hi non obligentur, o-
bligationem tamen reverã subesse putandum, monet Wesenbecius
ad §. 2. l. eod. Veletiam (ut *l. hanc* interpretatur Dn. Bachovius) id in-
telligendum de eo, qui non ut fidejussor ex obligatione accessoriã, sed
potius, tanquam reus principalis ex suã promissione obligatur: Ita ut
hæc promissio, externã tantum specie, fidejussio esse videatur, reverã
autem pro principali obligatione habenda sit, ex quã solus promissor
subductã personã pupilli *ut in l. 48. d. Fidejuss.* obligetur; præfer-
tim cum iniquum videri possit, ut ipsi in alterius creditoris detrimen-
tum succurratur *l. in causa 13. de Minor.* cum sibi imputare debeat,
quod pro tali intervenerit, à quo mandati judicio recuperare, quod
pro eo solvit, non possit. *l. 19. d. R. I.*

L III.

Per *l. 3. C. d. Rescind. vend.* probò, quod à contractu jure perfecto,
sive in scriptis sive, sine scriptis is celebratus sit, alterutro invito rece-
dere

dere non liceat, etiam si duplum offerre venditor emptori paratus sit. *l. non est probabilis 6. C. eod.* Sed qui contractui stare recusat; siquidem sit emptor, arrhas non solum amittere, aut si venditor, duplicatas reddere compelletur, verum actione empti vel venditi ad interesse insuper, si pluris interfit, quam arrharum aestimatio præstet, tenebitur. *arg. l. 1. l. 11. §. 9. ff. de Act. empt.* Eodem, quod ad Arrhas attinet, observando, in contractu scriptis quidem perficiendo, nondum tamen omnibus partibus absoluto. *pr. l. de Empt. & vend. l. Contractus 17. C. d. fid. instrum.*

LIV.

Emptio nisi precium in numeratâ pecuniâ consistat, contrahi non potest. *l. 1. de Contrah. empt. §. 3. l. eod.* Aliud tamen, consentiente creditore, debitor postmodum ex intervallo, pro eâ in solutum dare non prohibetur. *l. manifesti 17. C. de Solut.* nec propterea contractus fit irritus. *l. Precii 9. C. de rescind. vend.* dummodò initium emptionis, quod in contractibus inspici solet. *l. si procuratorem 8. ff. mandat.* ratum fuerit, & in pecuniâ numeratâ constiterit.

LV.

Si quis rem, cujus non sit commercium, ignorans emat, quamvis emptio jure non teneat. *l. Qui officii 62. §. 1. ff. de Contrah. empt.* valet tamen ad hoc, ut venditi actione venditor conveniri possit, quanti emptoris interfuit, rem sibi non esse traditam. *l. 4. & d. l. 62. d. Contrah. empt.* Ubi tamen differentia quædam ponenda ex *l. Iulianus 13. de Act. empt.* inter venditorem scientem & ignorantem, ille enim in omne detrimentum obligatur, hic non item. Quod si uterque rem talem esse sciverit, nihil potius agere voluisse videntur, & contractus, velut impossibili conditione adjectâ, ipso jure nullus est. *l. domum 57. §. fin. de Contrah. empt.*

LVI.

Venditor de damno vel interitu rei venditæ, nisi vel culpâ vel morâ ipsius illud accidit. *l. illud sciendum 17. de Peric. & com. rei vend.* *l. si ex legati 23. d. V. O.* vel aliud inter contrahentes actum sit, non tenetur, sed ad emptorem, quamvis per traditionem nondum ejus rei Dominus sit effectus, omne pertinet. *l. necessario 8. de Peric. & com. rei vend.* si verò emptor moram fecerit, de dolo saltem venditor tenetur. *d. l. 17. de Peric. & com. rei vend.*

C

Quam-

LVII.

Quamvis Emphyteuta non semper certam mercedem, sed quorundam interdum fructuum partem, Domino pro annua pensione seu canone praestet, non tamen ipsi ob fructuum sterilitatem vel damnum aliquod praedii illatum, canon, ut in locatione merces. *l. si merces 25. §. Vis major 5. ff. locat. l. licet 8. C. eod.* pro parte remittitur, cum magis in directi domini recognitionem, quam fructuum nomine is praestetur, ut communis est Dd. sententia: Quocirca illo intra praefixum tempus (nisi aliud inter Dominum & Emphyteutam convenerit) non soluto, jure suo merito cadet, & Domino volente, judicis autoritate, a praediis Emphyteuticis repellitur. *l. 2. C. de iur. emphyt.*

LVIII.

In Empto & Locato, ut in quibus utriusque versatur utilitas, quamvis & lata & levis culpa regulariter praestanda veniat. *l. quod saepe 25. §. si res 4. de Contrab. empt. l. si ut certo 5. §. 2. ff. Commod.* interdum tamen etiam levissimam praestandam esse culpam, nonnunquam vero dolum saltem, non obscure innuit. *l. illud 17. de Peric. & com. rei vend. l. si merces 25. §. qui columnam 7. ff. locat.* sic & in reliquis, qui re vel consensu constant contractibus, quamvis pro cuiusque horum natura, vel dolum saltem vel Culpa seu lata, s. levis s. levissima regulariter sit praestanda, tamen id respectu certarum quarundam circumstantiarum, vel intercedentium a contrahentibus conventionum, mutari posse dubium non est. Patet ex *d. l. si ut certo 5. §. interdum 10. ff. commod. l. in rebus 18. eod. l. 1. §. 6. 8. 12. & 35. ff. Depos. & alii passim occurrentibus textibus.*

LIX.

Societatem in qua partes lucri vel damni, non sunt aequales, proportionem Arithmetica, si uterque aequalem pecuniae summam vel operam; aut Geometricam, si alteruter plus, ratione vel rei vel operae, in eam contulerit, esse nullam ostendit *l. si non fuerint 29. ff. pro Soc.* cum jus quodammodo fraternitatis, quam aequo jure constare non est dubium, in se habere ab Ulpiano dicatur in *l. verum est 63. ff. eod.* Jure tamen conventionis & pacti talem societatem valere communis putat Dd. Schola, dummodo non sit nimia inaequalitas *fac. d. l. 29. pr. §. 1. l. de Societ.*

er. Videretur enim aliàs Societas donationis causâ contrahi, con-
tra l. 5. §. fin. ff. d. t. l. 16. §. 1. de minor. l. 32. §. 24. ff. de Donat. inter vir.
& uxor.

120.

L X.

Statuo cum Treutlero & Wesenbecio, negotiorum gestorem,
de culpâ levissimâ regulariter non teneri, sed latam & levem præstan-
do, liberari, per ea, quæ dicuntur in l. 11. ff. de neg. gest. l. 20. C. eod. nisi vel
tale quid susceperit, quod suâ naturâ summam requirit diligentiam,
aut quod Dominus facere non sit solitus, quo posteriori casu, etiam de
casu tenetur d. l. 11. Vel denique si alius absentis negotia diligentius ef-
fet administraturus. §. 1. I. de Oblig. ex quasi contrah. ac in paucis aliis, à
nonnullis Dd. annotatis casibus.

L X I.

Interdum furem adversus furem, contra l. qui re 76. §. 1. ff. de
furt. posse furti agere; Et furem, quamvis furtum reverâ sublit, furti
non teneri, constat ex l. qui vas 48. §. si ego 4. ff. de furt. & l. si servi 17. eod.
Ubi priori quidem casu, furtum in vestimento vel aliâ re, quam po-
liendam certâ mercede acceperat, dum inscio vel invito Domino eam
alii, cui postmodum subrepta est, commodaverat, committenti, furti
actio adversus tertium datur: Posteriori verò, patri vel Domino adver-
sus filium vel servum, ut nulla actio, ita nec furti cumpetit. l. Actiones
7. de O. & A. nisi ratione peculii. l. si quis 52. §. an autem 6. de furt. l. lis
nulla 4. de iudic.

L X I I.

Hodiè cum pœna furti pecuniaria, dupli vel quadrupli, in crimi-
nalem ex quâ vitâ adimitur, sit mutata, puto rectè eam non extendi,
adversus eos, quos furti olim, rem alienam, puta commodatam, oppi-
gnoratam vel depositam invito Domino contrectando vel abutendo,
conveniri potuisse ostendit l. qui jumenta 40. ff. de furt. §. 6. & 10. I. d.
Oblig. ex delict. sicut nec adversus eos, quorum ope consilio furtum fa-
ctum est, nisi actui furandi ipsi interfuerint. Treutl. part. 2. disp. 30. th. 3.
lit. d. Wesenbec. ad §. Interdum 10. I. de Oblig. ex delict. & pleriq. Dd.

C 2

Da-

LXIII.

Damnum, sine dolo vel culpâ aliquâ facientis, illatum, L. Aquilâ non refarcitur; Undè, qui vel casu, (dummodo rei licitæ operam dederit,) vel vi summâ urgente hominem, sibi insidiantem, occiderit, vel necessitate extremâ adductus, ob evitandum majus aliquod malum, damnum quoquo modo dederit, securus erit. *l. si quis 49. §. 1. ff. ad L. Aquil. §. 2. l. eod.*

LXIV.

Actio Injuriarum datur tam contra eum, qui verum, quam qui falsum aliquid convicii causâ objecit *l. 5. C. de Injur. fac. 18. pr. ff. eod.* Attamen si quis infamaverit aliquem de eo, quod & notum esse & oportet, & expedit Reipub. non est bonum & æquum eum ob istam rem condemnari *d. l. 18.*

LXV.

Possessor rei corporalis quamvis in exceptionibus multisque aliis judiciis actoris sustineat partes. *l. 2. §. 3. ff. fam. hercisc. l. In Exceptionibus 19. de Probat. l. si priusquam 15. de Oper. nov. nunc. agere tamen negativâ, vel agenti eam opponere, sicut is qui res possidet incorporales nullo modo potest. §. 2. l. de Act. cum sufficiat ei possessio, à quâ, ut in potiori conditione constitutus, repelli ab adversario nisi intentionem suam probaverit, non potest l. 2. C. de Condict. ob turp. caus. 2. l. C. de R. V. §. 4. l. de Interdict.*

LXVI.

Actio Pauliana, quâ creditores, res debitoris, in fraudem eorum alienatas, rescissâ traditione repetunt, non aliter competit, nisi eventum fraus habuerit, unde fraudatos esse creditores manifestò appareat. *l. ait. Prator 10. ff. Quæ in fraud. cred.* Et is insuper cui res est tradita fraudis fuerit conscius. *l. Quod autem 6. §. Hoc edictum 8. d. 1.* Si enim fraudis ignarus sit, actio hæc cessabit, per ea quæ dicuntur *in d. l. 6. §. 8.* Eum tamen qui lucrativo titulo rem à debitore accepit, indi-

indistinctè, si creditores sint fraudati posse conveniri ostendit. *d. l. 6.*
§. simile modo 11. ff. eod.

121.

LXVII.

Quamvis in actionibus præjudicialibus jus personarum, vel status versetur; realibus tamen potius, quam personalibus annumerandas puto, cum non oriuntur ex negotio vel facto aliquo, quod personalem possit parere actionem, nec formula, ex quâ potissimum natura judicatur actionum, cum personalium conceptione congruit, sed agens, ut in realibus usuvenit, se quasi Dominum libertatis vel juris, quod alteri in suâ personâ, quæ falsò in servitute à possessore fuit detenta, deberi negat, declarari postulat. *Oldendorp. class. 3. act. 9. Wesenb. ad §. Præjudiciales 13. l. d. Act.*

LXVIII.

Statuo cum Treutlero, *per l. Asiduis 12. C. Qui pot. in pign. hab. & Nov. 97. c. 3.* Vxorem, in repetitione dotis numeratæ, omnibus mariti creditoribus, qui quidem jure simplicis creditoris veniunt, præferri, non solum iis, qui expressam habent hypothecam, sed etiam privilegiatis, qui tacitam & privilegiatam in executione habent hypothecam; Et illis, etiamsi sint anteriores, his verò tum demum, si fuerint posteriores. Eos autem qui jure Domini rem suam, penes maritum existentem, vindicant, ab uxore non excludi, licet tempore posteriores sint, cum *Dn. Bach. d. act. disp. 6. th. ult. concludo.*

LXIX.

Libellum quidem hodiè ab actore, in eodem judicio, posse corrigi, nec aliâ judicis delegatione opus esse, manifestè indicat, *l. in delictis 4. §. ult. d. noxat. act. l. 3. C. d. Edend. §. Si minus 34. l. d. Act.* An autem ad litem usque contestatam, vel sententiam definitivam id liceat, variæ Dd. sunt opiniones. *Dn. Obrecht. d. concip. & form. lib. c. 20. Treutl. & ab hoc citati in Disp. 4. Th. ult.* ad sententiam usque id permissum asserunt; Quorum sententia etiam juri Justiniano magis videtur consentanea, quam eorum, qui emendationem quidem libelli ad sententiam usque, mutationem verò, non nisi ante litis contestationem fieri posse statuunt. *d. §. Si minus 34. ibi eodem iudicio & §. seq. l. d. Act.*

C 3

Heres

Hæres sicut actionibus ex maleficio ortis, ita & ob dolum defuncti, in contractu stricto admissum, non tenetur, nisi quatenus ad ipsum pervenit. *l. sicuti 38. d. R. l. Hoc jure 152. eod. l. Quæsitum est in fin. d. Precar.* In bonæ porro fidei contractibus in solidum convenitur. *l. ex depositi 12. de O. & A.*

F I N I S.

TRASSBURG, Diss., 1627-29

ULB Halle 3
004 527 275

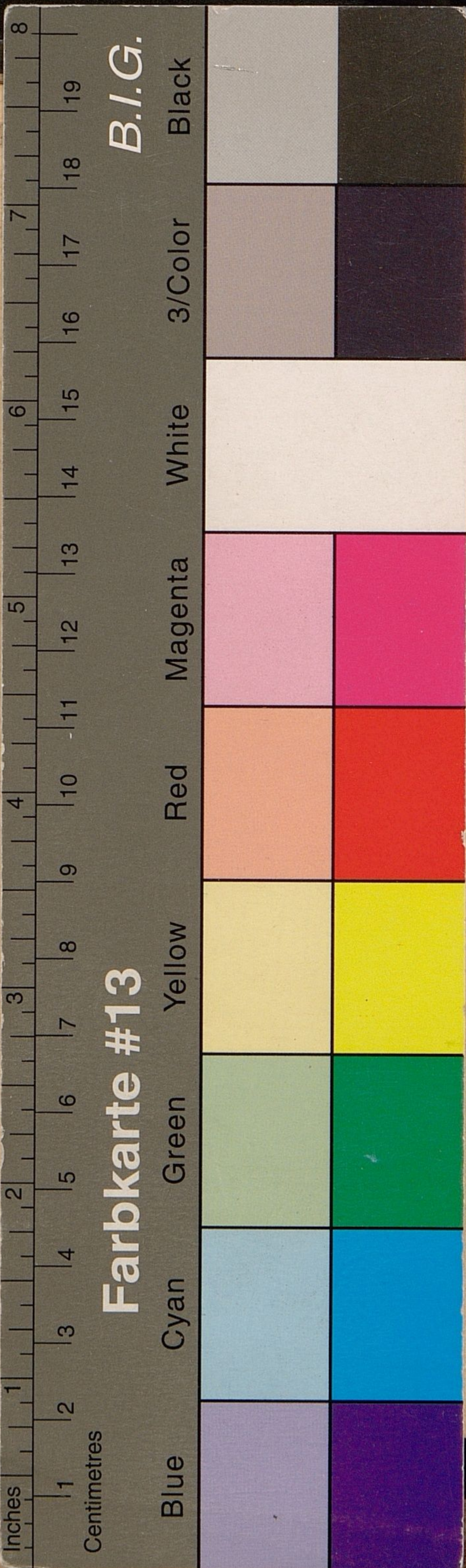

56

1077

B.I.G.

Farbkarte #13

POSITIONUM III.
MISCELLANEARUM
JURIDICARUM
DECADES VII. 1627/7

QV AS
ASPIRANTE DIVINI NUML-
NIS GRATIA

SVB PRAESIDIO
VIRI,

CLARISSIMI ET CONSULTISSIMI

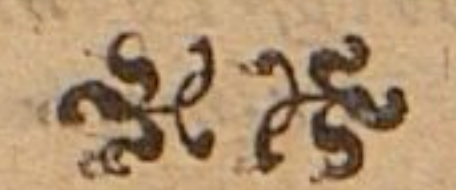
DN. SIGISMUNDI *Flach*
U. J. D. ET IN INCLUTA ARGEN-
TORATENSIVM ACADEMIA PROFESSO-
RIS ORDINARII PRAECEPTORIS ET FAUTORIS
sui summâ observantiâ colendi,

Publica disquisitioni subijcit

Addiem 14. Septemb.

IN AUDITORIO MAIORI.

CHRISTOPHORUS FRIDERICUS *Schwalch*
Sedino - Pomeranus.

ARGENTORATI.

Typis JOHANNIS REPII.

ANNO M. DC. XXVII.

